

ת"פ 63915/06/16 - מדינת ישראל נגד נעים אלקיעאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 63915-06-16 מדינת ישראל נ' אלקיעאן
תיק חיצוני: 293121/2015

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם ב"כ המאשימה: עו"ד ליטל נעים אלקיעאן
צדור ב"כ הנאשם: עו"ד זינאתי
עומרי
החלטה

כללי

1. הנאשם מואשם בעבירת החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977. על פי המיוחס לו בכתב האישום, ביום 5.7.15 סמוך לשעה 14:08, החזיק הנאשם ברכבו, בין הישוב שומריה לאשכולות, סכין מסוג מצ'טה מתחת לשטיח כיסא הנוסע שליד הנהג. באותה עת נצפה הנאשם הולך סביב הגדר ההיקפית של הישוב, מכיוון שומריה לכיוון הכפר אל בורג', ולאחר מכן הגיע בדרך היקפית אל הרכב שחנה במקום. טרם הגעתו של הנאשם לרכב, הבחין קצין צה"ל בגדוד שאבטח את היישוב, מבעד לשמשת הרכב הנעול, באלה ארוכה שהיתה מונחת על מושב הנוסע שליד הנהג והדבר העלה את חשדו. עם הגעתו של הנאשם לרכב ופתיחת הדלת, הבחין הקצין גם בסכין ובמסכה שהייתה מונחת על רצפת הרכב.
2. בתשובתו לאישום לא חלק ב"כ הנאשם על כך שברכב נתפסה סכין, ואולם טען כי הרכב רשום על שם אחותו של הנאשם ומשמש את כל בני משפחתו, וכי הסכין שנתפסה אינה שלו, וטען כי מכל מקום, אין ראיה לכך שהסכין הוחזקה למטרה שאינה כשרה.
3. ב"כ הנאשם הסכים להגשת כל חומרי החקירה שנאספו או נערכו על ידי עדי התביעה ללא צורך בחקירת העדים, וטען כי אין להשיב לאשמה, שכן אין הוכחה לכאורה בחומר הראיות כי הסכין הוחזקה על ידי הנאשם עצמו, ואין אף הוכחה לכאורה לכך שהסכין הוחזקה למטרה שאינה כשרה.
4. מטעם המאשימה הוגשו שתי הודעות שנגבו מן הנאשם, הודעה של הקצין שתפס את הסכין ברכב, דו"ח פעולה של שוטר נוסף שהוזעק למקום התפיסה, דו"ח תפיסה של הסכין, תמונות הסכין ומזכרים שונים המתעדים ניסיונות לזמן את הנאשם ואת אחותו לחקירה.

5. המאשימה בתשובתה ביקשה לדחות את הטענה המקדמית, וטענה כי הראיות שהוגשו מקימות תשתית ראיתית לכאורית לכך שהנאשם החזיק בסכין, כי נטל ההוכחה לכך שהחזיק בה למטרה כשרה מוטל עליו, וכי מכל מקום אין לאפשר לו לטעון טענות עובדתיות חלופיות בעניין החזקת הסכין- האחת, כי לא החזיק בה, והשנייה, כי הוחזקה למטרה כשרה.

דין והכרעה

6. ההלכה הפסוקה קובעת כי בית המשפט לא יקבל טענה כי אין להשיב לאשמה, אם הובאו ראיות בסיסיות, אף אם דלות להוכחת יסודותיה של העבירה. משמעותה של אותה תשתית ראיתית בסיסית היא כזו שאמנם אינה מאפשרת הרשעת הנאשם, אלא שהיא יוצרת מערכת הוכחה ראשונית, המעבירה אליו את נטל הבאת הראיות (ראו ע"פ 732/76 כחלון נ' מדינת ישראל (פ"ד לב(1), 170) וכן ע"פ 405/80 שדמי נ' מדינת ישראל (פ"ד לה(2) 757).

7. חומר הראיות שהוגש מלמד, כי הסכין, שאין מחלוקת על המצאה ברכב, נמצאה במקום סגור שהיה נתון באותה עת לשליטת הנאשם. היא הייתה מונחת ברכב באופן שניתן היה להבחין בה (ת/1 שורה 9), והנאשם לא נתן כל הסבר להחזקתה, אלא טען בסתמיות כי אינה שלו וכי אינו יודע של מי היא (ת/2 שורות 2-3). לכך יש להוסיף, כי מתוך המזכרים שהוגשו עולה כי נעשה ניסיון של המשטרה לבדוק את גרסת הנאשם, שלא זכה לשיתוף פעולה ממשי מצדו (ת/5 מזכר מיום 16.10.15).

8. אכן, חומר הראיות שהוגש אינו כולל ראיה פוזיטיבית לכך שהסכין הוחזקה למטרה שאינה כשרה, אם כי החזקתה בצמוד למסיכה ולא לה עשויה להקים חשד לכך. מכל מקום, הנטל להוכיח כי החזיק בסכין למטרה כשרה מוטל על הנאשם ולא על התביעה (ראו רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 22.12.09)).

9. לנוכח האמור לעיל, אני קובעת כי הוצגה תשתית ראיתית לכאורית מספקת לשלב זה, ועל הנאשם להשיב לאשמה.

10. דיון לצורך שמיעת פרשת ההגנה והסיכומים יתקיים ביום 11.2.19 משעה 9:30 ועד השעה 11:00.

11. המזכירות תודיע לצדדים ותזמן לדיון מתורגמן לשפה הערבית.

ניתנה היום, ב' שבט תשע"ט, 08 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.